

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **P. M.** i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 13 lipca 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego P. M. o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 6 lipca 2022 r., sygn. akt II AKa 140/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt IV K 186/19

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne,

następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońca skazanego P. M. wniosek o wstrzymanie umotywowwał zaistnieniem dużego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów kasacyjnych i wobec tego poważnymi konsekwencjami wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności. Wynikać to ma przede wszystkim ze znacznego pogorszenia sytuacji majątkowej rodziny skazanego, co w konsekwencji doprowadzić może do postępowania egzekucyjnego albo upadłości konsumenckiej. Nie przesądzając jednak w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji, brak jest jednak podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że ich uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Brak stwierdzenia *a priori* wysokiego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów wyeksponowanych w kasacji w istocie wyklucza skorzystanie z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania wyroku. Należy przy tym zaznaczyć, iż fakt odbywania kary pozbawienia wolności z natury rzeczy wiąże się z pogorszeniem sytuacji majątkowej rodziny osadzonego.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

(M.R.)

[a!]